

Adresář spolků

Česko-Slov. Dělnické Pojpor. Jednoty pro severozápadní státy: Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a obě Dakoty.

Hlavní Jednota v Montgomery, Minn. odbyvá své schůze každou 4. neděli v měsíci v síni F. V. Staška 08. h. vešter. Votopředseda V. J. Factor, Votopředsední Fr. Misa, Votopředsedník Jos. R. Sokol, Votopředsedník Jos. Maruška.

Č. I. v Montgomery, Minn. odbyvá své schůze každou 4. neděli v měsíci v síni F. V. Staška 08. h. vešter. Votopředseda Fr. Misa, Votopředsedník Jos. R. Sokol, Votopředsedník Fr. Pexa.

Čis. II. Mladobřeh v Le Sueur Center, Minnesota. odbyvá své schůze každou 2. neděli v měsíci v síni p. J. Peroutky. Předseda Jakub Kreník, tajemník V. Štěpán, Lexington, Minn., účetník Václav Krava, pokladník Jan Peroutka.

Č. III. v St. Paul, Minn. odbyvá své schůze každou 3. středu v měsíci. Předseda Jan Bednář, tajemník F. J. Pavlečka, 667 Canton St., účetník Fr. Bělica, 304 Colborn St., St. Paul, Minn.

Č. IV. v Minneapolis odbyvá své schůze každou 2. neděli v měsíci v síni F. H. Washington Hall, Washington Ave. 8. Předseda Petr Straka, taj. Fr. Jindra, 947 Ontario St. S. E., účetník Fr. Selek, 350-15 Ave. 8 Minneapolis, Minn.

Č. 5 v Nové Praze, Minn. odbyvá své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Vojta Činčalpský, taj. F. J. Novotný, účetník Jan Jellinek, pokladník Jakub Svoda, New Prague, Minn.

Č. VI. v Hayward, Minn. odbyvá své schůze 1. nedělí v měsíci. Předseda Karel Furfar, dozorce Václav Vaněk, taj. V. Pacovský, Glenville, Minn., účetník J. Plevka, pokladník Jos. Furfar.

Nová Třeboň č. VII. v Minn. odbyvá své schůze každou 4. nedělí v měsíci. Předseda Jan Noska, taj. Jan Jindra, Kilkenny, Le Sueur Co., Minn., účetník Mat. Turek, pokladník Tom Turek.

Č. VIII. Rovnost Owatona, Minn. odbyvá své schůze každou 1. nedělí v měsíci v síni Č.S.P.S. Předseda Karel Susták, taj. V. Martinek, Owatona, Minn.; účetník Fr. Kašpar.

The Chicago, Rock Island & Pacific dráha

vede do Californie dvojím směrem. Jedna vede pohořnou krajinou přes COLORADO, druhá po TEXAS DRÁZE a SOUTHERN PACIFIC. Poslednější dospje JIŽNÍ CALIFORNIE rychleji, nežli kterákoliv dráha jiná.

Výlety do Californie po Rock Island jsou nejoblíbenější a těži se všichni přiznají, nežli po kterékoliv jiné dráze. poskytuje výbornějším nejpříjemnějším a pohodlnějším.

NEJLEPŠÍ CENY Jízdních lístků do Californie možno při výletech těchto docílit! Nejednáte do Californie, dokud jste neobdrželi náš "Tourist Folder", obsahující mapy a směry cesty i jiná poučení.

O ceny lístků jízdních a listů se u kterékoliv jednatelce C. R. L. & P. Co., aneb dopište na John Sebastian, 6. P. A., Chicago, Ill.

Dráha s pohovkovými vozy DO TEXAS.

Vagnerovy Buřetové Spačí Vozy a volně pohovkové vozy na všech vlacích. Nejlepší dráha do všech míst Kansas, Indianském území, Texasu, Mexiku a na Pacifickém pobřeží. Jde přímo do

- Donison, Sherman, Greenville, Dallas, Ft. Worth, Hillsboro, Wazahachie, Waco, Temple, Belton, Taylor, Gainesville, Lockhart, Henrietta, San Marcos, La Grange, Denton, Alvarado, HOUSTON, GALVESTON, AUSTIN, SAN ANTONIO.

Čechové!

Jedete-li do staré vlasti, račte sobě zapamatovati, že cestující a jich kufry hned po příchodu parolodě dopravují se po železnici BEZPLATNĚ až do města Bremen. Chcete-li sobě uspořít zbytečných výdajů nesevřete po příchodu lodě nikomu tickety a kufry, nýbrž poseďte s tím až dojedete do města Bremen a pak teprve odevzdejte své tickety a kufry jediné české firmě:

Kareš & Stotzký V BREMEN, 29 - Bahnhofstrasse - 29 byste se svým kufry bezpečně do domova dopraveni býti mohli.

Z českých mlýnů

HUMORISTY KARLA TĚMY.

Jak pan otec Janata poznal Havlíčka.

"Bodejť bych nejl!" utřhl se pan otec Janata na mladého Sokola za stolem v hospodě české, a udeřil pěsti na stůl, až sklenice poskočily.

"No no, pane otče, pomalu; vždyť nám vyřpícheáte pivo!" smáli se hosté.

Ale pan otec měl opravdu dopal. "Tázat se mne, pojedou-li na slavnost našeho Havlíčka? Já, který ho osobně znal, který se pro něj naplakal jako holka pro milého, když nám ho odvezli do té Siberie brixenské, kde mu srdce zvadlo, já, který bych ho špendlíkem z hrobu vyhrabal, — já abych zůstal doma, když odhalujou v Hofe pomník Havlíčkův!"

Bratr Sokol bodě podal pravici rozhorlenému panu otci, potřásl mu jí a: "Odpusťte," doložil, "já nevěděl, že jste takový horlivý ctitel našeho Karla, nadtož že jste ho osobně znal."

"Ale bože," — usmíval se spokojený staroušek s výrazem blahé samolibosti, — "dvakrát byl u mne ve mlýně návštěvou, a dal mi svou vlastní dýmku na památku, přijďte se na ni podívat, chcete-li! A což pak kdybych vám měl povídat tu švandu, jak jsme se poznali. To byla legrace!"

"I vypravujte, pane otče! To musíme slyšet!" ozvala se jedním sborem celá hospoda a hned měl hospodský plně ruce prázdných sklenic, aby je znova naplnil.

Pan otec si zapálil pohodlně vyhaslou porculánku, rozkouřil ji, až byl zahalen v oblacích dýmu, ze kterých se usmíval jeho kulatý začervenalý obličej s tím bílým vousem a s těma sivýma očkami, jako "měšček mazanček" když vylézá, čtverák, za horami na toulku do krásné letní noci, — a ovláživ si hrdlo řádným douškem, počal:

"Bylo to tedy asi takhle po žních léta Páně 1850, když jsem se vydal do Hory. Ženě jsem řekl, že tam musím za obchodem, ale nebylo to pravda. Pustil jsem se tam hlavně a vlastně jen za tím účelem, abych konečně jednou poznal na oči toho znamenitého našeho Karla Borovského, jehož Noviny a Slovana jsem čítal jako evangelium, a do kterého jsem se zamiloval tak, že bych byl snad do ohně pro něho skočil. "To je chvála pánu bohu, konečně jednou ten pravý sekerník, jaký nám měl přijít" — říkal jsem už od roku osmačtyřicátého — "to je ten jediný, který nám náš stíhaný český mlýn přivede zase do pořádku a bývalé slávy!" A čím déle jsem jeho spisy čítával, tím více jsem byl o tom přesvědčen, tím více jsem té hlavě poctivé blahofelil, která uměla takhle pravdu hájit, aby jí pánbůh požehnal!"

"Toho muže musíš poznat!" předsevzal jsem si hned, jakmile jsem uslyšel, že se přestěhoval do Hory. Ale co šlak nechtěl: zrovna se mi tenkrát rozstala žena a ležela čtvrt roku jako Lazar. Já se nemohl hnout z domova. Když ale bylo po žních a žena zase jakž takž zotavena, neměl jsem více stání. A třeba byl plný mlýn mleců, já nechal všechno a hajdy do Hory; neboť Havlíčka musíš spatřit!

Přijdu tedy do milé Hory, byl zrovna trh. Prvního Kutnohorská, kterého jsem potkal, tážu se, kde bydlí tady Havlíček?

"Havlíček?" zeptal se mne. "Který? Ono je jich tady víc." — Nevěděl jsem, na mou duši, mám-li se zlobit nebo dát do smíchu. Havlíčků prý je tam víc!

"Karel Havlíček, co vydává "Slovana", doložím milému Kutnohorskovi tedy po lopatě, a on mi ukázal ulici, tam že už se doptám. —"

Skutečně jsem se také doptal; ale bůh to suď, čím více jsem k tomu domku, kde bydlel, přicházel, tím více krátil se mi dech a srdce mi začalo tlouci, jako nováčkovi před první bitvou. Obcházel, sbírám se, pokašlávám, nic naplat: kuráž ta tam, jako by to na mne hodil. Teď se mi teprv rozleželo, že vlastně ani nevím co dost malou záminku! Přemítám, ale hlava jako zabetněná. Nač jsem připadl, všechno se mi zdálo býti hloupé, že by na první pohled prohlédl, jaká je to lež. A to by si u toho muže pravdy a přímosti dal? Ne, ne, za celý svět jen to ne: Havlíčkovi přijít se lí! Stojím tedy, pak přecházím jako nespělý ženich, až mi napadne, že přece dojísta chodívá Havlíček také někde do hospody. Třeba! tohle bude ta nejlepší příležitost ho poznat a po případě i s ním se seznámit. Při pivě to jde nejsnáze, to si člověk už spíše dodá smělosti. —"

Uminěno, vykonáno. Vracím se do města na náměstí a vracím do posud onačejší hospody, která se mi nachomejla.

"Nevíte, kam chodívá večer náš Havlíček?" vyzvídám na hostinském.

"Karel Havlíček?"

"Nu ano, který jiný?"

A kdo vypíše mou radost, když hostinský hrde se pousměje, vestu si popotáhne přes břicho a odpoví mi:

"Nikam jinam nežli ke mně. Tady ho máte večer co večer, jak padne sedmá!"

"A u kterého stolu tu sedá?"

"Tamhle!" ukáže mi hostinský na velký stůl v rohu pod hodina-mi.

Dobrá, myslím si; honem si vyhledám stůl, kam bych se já zase uvelebil, abych ho pohodlně mohl vidět i slyšet po celý večer. Do toho bylo ale ještě skoro celé odpoledne. Jak je zabit? Inu, myslím si, prohlédneš si u té příležitosti památku města. I skendroval jsem milou tu Kutnou Horu křížem krážem, od sv. Barbory až na královskou haldu, až mne už nohy bolely. Jakživ mi ještě čas neubíhal tak pomalu. To odpůdne bylo jako moře, nemělo konce. O půl sedmé seděl jsem již v hospodě. Byla ještě sváždna. Uvelebil jsem se do svého koutku a upíral oči zbožně pořád v tu stranu, kde mi hostinský ukázal, že obyčejně sedá Havlíček. Představoval jsem si v duchu, jak veje: Statečný, vysoký junák, rázného vzezření, jako habr. Vkročí, všickni se zvednou, zvolají radostně "Sláva!" a nastane hned život. Havlíček bude vypravovat, co se zase nového v Praze a ve Vídni přihodilo, jaké pikle vláda kuje a jak musíme býti na stráži: vyzve nás, abychom se nedali a nepopustili; budeme připjet všem statečným, upřímným Čechům, potom si zapíváme husitskou — inu zkrátka:

představoval jsem si v duchu Havlíčka asi tak, jako Šimanovského, když hraje Žižku, a byl jsem, abych pravdu řekl, skoro nerad, když vyrušil mne z mé zamýšlenosti první nový host, patrně Kutnohořan, neboť si počínal zcela po domácku — a rozhlédnuv se po světnici, beze všech okolků přisednul ke mně. Sklenice přinesla mu pivo, on se ptal, co je k večeru, a dal si pínést roštěnou.

Z počátku byl nemluvný a nějak do sebe zabraný.

Ale že jsme tu byli pořád ještě jen my sami dva, dal se se mnou do hovoru. Jsem-li z okolí, ptal se, máme-li už po žních, dobře-li jsem prodal na trhu a tak dále. Při druhé sklenici už jsme se tak

trochu seznámili, já se mu světlil, na koho tu vlastně čekám, on se usmál a k nemalému mému potěšení projevil se mi také co dobrý známý Havlíčekův. Studovali prý spolu v Brodě, pak se léta neviděli, až je zde zase náhoda svedla. Jmenoval se Kohoutek a byl regenschorim.

To byla voda na můj mlýn. Starý známý Havlíčekův! Nu, ten ti aspoň něco poví o jeho mládí a životě, pomyslím si, a dychtivě snáším otázek plnou ošatku.

Ale tomu milému panu Kohoutkovi se jaksi do toho nechtělo. Sotva něco o Havlíčkovi pověděl, už zase točil řeč v jinou stranu a vytahoval rozumy ze mne. Jaké máme u nás kněze, jakého starostu, jak že se sedláci snášejí a domkáři, mnoho-li se u nás čte atd. Já však pořád jako na trní a očima na dveřích, brzo-li se v nich objeví můj drahý Havlíček.

Už jsme však dopjeli druhou a on pořád nepřicházel. Pustili jsme se tedy do politiky, a tu jsem upozoroval, že je pan Kohoutek také pilný čtenář Slovana jako já. Srovnávali jsme se úplně v náhledech a zásadách, navraždili stejné na tu holubičí naši národu, která pro svou netroufalost všude přijde zkrátka, až jsme přišli na ty mizerné duše mezi námi, které r. 1848 dělaly se takovými našinci, teď ale zalézají, anebo pro pecen své přesvědčení zapírají a od našeho praporu odpadávají.

Tu se mi začínal ten pan Kohoutek líbit. Ač pil teprv třetí, přicházel do ráže a utěšoval mne, že pro to přece jen zůstane nám ještě dosti poctivých lidí, a takový jeden pevný člověk že vyváží padesát ramenátů a netopýrů.

"Kéž by jen tak mohl náš Havlíček," řku, "tu svou statečnou hlavu rozmožít a všem nám na ramena vsadit! Ale co to, že zde pořád ještě není?"

"A už, myslím, také ani nepřijde" — poznamenal pan Kohoutek lhostejně a podíval se na hodinky; "ba už ne, safrahelte, vždyť jde na desátou; to jej ten krásný večer vylákal někde na procházku!"

Můžete si myslit, přátelé, jak mi každé to slovo trhlo kus srdce.

"A to by bylo krásné!" zaběduju; "nic naplat, já naň počkám, a kdybych tu měl pobýt do půl noci!"

"Nebudte bláhový, já znám jeho hodinu; když nepřišel, tož už svatě nepřijde..." týral mne na novo ten pan Kohoutek, zavolal sklepnicu, zaplatil a zvedl se k odchodu.

"Nu, tak s pánebohem!" a stiskl mi srdečně ruku, jako kdybychom se léta už znali, pak se rychle poroučel ostatním, a já tu zbyl u svého stolu se svou lítostí a sklaplou nadějí jako sirotek. Dopiju rychle na tu zlost a dávám si nalejt čtvrtou.

"Nu to jste si, pantáto, pohovořili," usmívá se hospodský.

"Eh," mrzutě já na to, "jediné slovo Havlíčkovo by mi bylo milejší. Že prý ale dnes už nepřijde."

Hospodský na mne vyvalil oči: "Vždyť jste tu s ním seděl, toť byl Havlíček!" — No neptejte se, jak mi bylo! Kdyby z čista jasná podlaha se byla pode mnou propadla a já chtěl nevíť kam — nemohl jsem být šťastnější než jsem byl v tu chvíli. Pak jsem se ale dal sobě do srdečného smíchu a za chvíli smála se se mnou celá hospoda. Tak jsem poznal Havlíčka."

Dávka

pravého léku v pravý čas předčila mnohé vážné nemoci i několikaletému trápení. Mají láhev starého královsko-německého prostředku

DRA. PETRA HOBOKO

po ruce, budete připraveni pro nejtěžší část příhod. Ono jest rychle v působení, spolehlivé co do výsledků a trvalé v účinku při všech chorobách, způsobených nečistou krví, jako

krvatic, vyrážek, rýmě, lišej, trudech, ržli, raku a rakoviných zrůstů, bouli a všeho druhu kožních nemocí.

Není na prodej u lékárníků, nýbrž jediné u zvláštních jednatelů. Není-li k dostání ve vašem okolí, dopište na

Dr. Peter Fahrney, 112-114 S. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

BEROUN

králem všech krajín

MLÉKAŘENÍ

PROČ?

Poněvadž jest to přirozená krajina lučinatá. Všechny druhy travin, divokých i obyčejných, rostou tam v hojnosti. Jest tu přístřeší pro dobytek, dříví ku stavbě, dobrá čistá voda a nestává nebezpečí ztráty úrody následkem sucha.

Trhy jsou na blízku, jelikož jest pouze 69 mil do St. Paul a Minneapolis a 63 mil do Duluth a Superior. Beroun jest již nyní přední českou osadou v krajině a během času stane se mlékařením jednou z nejbohatších.

Připojte se k osadě této nyní, dokud St. Paul & Duluth železniční společnost prodává pozemky lacino na sečkanou pět až deset roků.

O mapy a podrobnosti pište na: JOSEPH CHALUPSKÝ, Local Correspondent, BEROUN, MINN. aneb na: HOPEWELL CLARKE, Land Commissioner, ST. PAUL, MINN.

pro muže, ženy, dívky a hochy; úplný výběr za nejnižší ceny. \$100 "Oakwood" za \$45.00 \$85 "Arlington" za \$37.50 \$65 " " za \$27.50 \$20 bicykl " " za \$10.75 \$75 "Maywood" neobjednáme, nejsnázeji bicykl na zemi, \$32.00. Kola zaručena a zálohují se na C.O.D. k prohlédnutí. Peníze žádné napřed. Kupujte přímo od vyrábětelů. Ušetřete tím procenta jednatelům. Velký ilustrovaný katalog zdarma. Adresujte: Cash Buyer's Union, 162 W. Van Buren St. THE TB-1r. H. 257, Chicago, Ill.

Pitná voda

obsahuje mnoho zdraví škodlivých látek. ŠUMÍČI BONBONY nejen že je nižší, nýbrž i připravují osvěžující a libozně chutnající nápoj. Balíček 10c. Bednička 30 bal. \$2.40. Hlavní jednatel: Vesely & Co., 549 E. 87th St., New York, N. Y. HLEDÁME VŠUDE JEDNATELE. Každý si může zajistit skvělou budoucnost.

Taroky! Taroky! Stojí pouze \$1.00. Se záсылkou \$1.10. Použijte nízkých cen! Zañte objednávky pod adresou: Pokrok Zápádu, Omaha, Neb.